

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

PROU COMÈDIA!

PARLEM-NE TAMBÉ DELS COMPTES

Sí, força és parlar-ne, vista la tendenciosa campanya iniciada, fa dies, dins i fora del Consistori per a que els veïns rezelin de la gestió de l'actual Ajuntament. El crèdit d'una casa comercial i de tot organisme, es gradua per la solvència oportuna de les obligacions contretes. Per a saber l'estat econòmic d'un industrial, jamai es consulta al comptable; és suficient preguntar-ho als banquers que recullen, per a cancel·lar-los, tots els seus compromisos. Baix aquest criteri, per a conèixer la actuació interna de la Casa de la Vila, més aviat que a la comptaduria us en donarà raó els acreedors i personal que cobra *nòmina*.

Des de que en Barenegé no regeix la localitat, i, més ben dit, des de que fa uns dos anys vé restablint-se la vida municipal, es paguen amb puntualitat—fins aleshores desconeguda, malgrat cobrar moltes més pessetes per raó de l'impost de consums directe,— les despeses del personal, factures corrents, i la major part d'atrasades, además de començar millores urbanes i restablir els serveis de cultura, del tot abandonades. Amb tot, la tasca d'«El Vallès Nou» ha sigut sempre de crítica sistemàtica envers l'actuació dels partidaris d'en Torras. Repareu les seves edicions, i sempre es nota un mateix tema: primer, *el repartiment de consums; are, els comptes*.

Del repartiment, més val no parlar-ne, després de tanta comèdia. Sols en queda un munt de paper sellat, treball en resoldre'l, inútilment perdut, a no ésser pels que hi negociaven agenciant protestes, desestimades totes, sense excepció; i, lo més sensible, moltes centes pessetes que els opositors, o sigui els d'«El Vallès Nou», abans d'ingressar-les a la caixa de l'Ajuntament, preferiren depositar-les en la del Tresor. Així, d'aquesta manera uns; i els altres, retrassant el pago de quotes, poderen obstruir la gestió econòmica del Municipi, com sí, renegant del civisme que prediquen, els molestés la progressiva normalització empresa.

Are, les ha donades amb els comptes. Qui llegeixi el nostre confrare, es creurà que hi ha empenyo en no publicar-los, quan la realitat és que aquets han sigut presentats, fa temps, rublerts de notes per a conèixer la situació financiera de la vila, a l'acabar l'any 1917. Se llegiren el 21 de febrer, quedant vuit dies sobre la taula per a coneixement dels regidors, i es llegiren no solament aquell dia, sino que també el 27 del mateix mes. En lloc de fer-ne un detingut estudi, es desvià avui al públic al demanar noves notes que a res condueixen,

En la liquidació esmentada, además d'expressar el què s'ha cobrat i pagat per cada un dels conceptes dels pressuposts, s'especifica el què hi ha pendent de cobro i pago, nom per nom i any per any. Completa l'estat de comptes, el resum de l'actuació de 1917, i també, separadament, dels anys anteriors. Més detalls, és impossible donar-los.

Sense haver estudiat aquest treball, avui demanen altra llista dels ingressos i pagos des de gener, treball que exigeix moltes hores, precisament en època de juntes i formació del nou repartiment de consums. L'estat que are amb tanta insistència demanen, ofereix la particularitat de que de res servirà als d'«El Vallès Nou», a no ésser per a desbarrar novament; i perdonin la frase, que si és de poc gust, resulta apropiada. Segons el confrare de la plaça del Bestiar, precisa obtenir el nou estat de comptes per a que els nous regidors de la Lliga *puguin estudiar amb coneixement de causa el camí per a portar la administració municipal a bon terme*. Moltes mercès pels bons desitjos; però, de sentir los realment, han deixat passar els quatre mesos de l'any sense cap profit. Es el pressupost i la liquidació dels últims, el primer element per a conèixer les obligacions inexcusables a complir i la potència i rendiment normal dels limitats ingressos que té l'Ajuntament a causa del regime substituït de consums. Després, el deute fins a 1917, quina quantitat és ben coneguda. Complement d'aquests factors, serà l'estudi dels nous ingressos possibles i l'actiu, més o menys favorable dels interessats per a sotmetre's o rebel·lar-se. Aleshores tal volta es convenceria tothom de que el sanejament de l'hisenda de Granollers, depèn, més que d'un seriós estudi financier, de l'esperit d'oposició de determinat bàndol polític.

Prou comèdia! S'acosta el nou repartiment de consums i el seu normal cobro permeterà prosseguir les millores començades. Convençuda, l'oposició, de que el veïnat no està disposat a gastar més pessetes en reclamacions infundades, es proposa destorbar el cobro, i la *suposada* manca de comptes o altre excusa qualsevolga, serà utilitzada per a sembrar desconfiances.

Tot, menys una actuació franca i decidida a favor de la vila, tal volta per subordinacions forçades, causa de que criteris, per cert lluits es vegin obligats a una ofensiva contínua, encare que sentin, com creiem, idees més enlairades.

Actuación caciquista

Consideramos censurable la conducta que observa el diputado a Cortes, don Juan Lligé, referente a política local; y a este propósito, nos permitimos indicar a dicho señor, que, de perdurar en sus intentos, siguiendo el camino emprendido, bueno será ponerle en antecedentes de quienes son los que de su brazo pretenden llevarla por derroteros peligrosos, y aun más, por veredas extraviadas, en cuyo final no es precisamente donde se encuentra la alteza de miras y la sana imparcialidad en que habría de inspirar sus actos nuestro representante en Cortes.

Las insidias y malas artes de nuestros enemigos políticos, no pueden, ni deben, en manera alguna, trastornar el recto proceder que nos hemos trazado. Si el señor Lligé se deja sorprender en su buena fe por los eternos perturbadores de la marcha administrativa de Granollers, a quienes sólo guía la intención del propio lucro, en perjuicio de los intereses sacrosantos de un pueblo, nosotros no estamos dispuestos a consentirlo; y, para ello, velaremos primeramente en previsión de atropellos que en contra nuestra quieran intentarse, y lucharemos denodadamente, después, si, valiéndose del apoyo oficial que, directa o indirectamente pueda prestarles el diputado a Cortes por este distrito, se llegase a hollar, queriéndola pisotear, nuestra dignidad ofendida de políticos nobles y honrados.

El señor Lligé defiende tan malas causas en esta población como en Badalona; y por ahora le creemos engañado. Su persistencia, nos hará rectificar, y con la nobleza de siempre y el más profundo respeto para las personas, hablaremos alto y claro, pues, hasta ahora hemos aprendido a no dejarnos asustar por nada ni por nadie; y la virtud de la paciencia no nos ha faltado nunca. Por ello, parodiando al gran político francés, diremos que, como tenemos razón, no nos ha de faltar paciencia para esperar que el pueblo nos la dé.

Hasta aquí, nada más nos resta señalar, y tenemos la firme convicción de que el señor Lligé se pondrá a la mira, escudando las acometividades que en contra nuestra quieren tirar quienes no tienen otra lanza para esgrimir que la de la impotencia, y otro sable que blandir, como no sea el del despecho.

Estoicamente aguardamos.

El Caballero Osado

